

หัวข้อ : ความรัก กับ การพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรการ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

สภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันอันเกี่ยวข้องกับผู้เรียนซึ่งเป็นเด็ก และเยาวชนมีมากมาย ล้วนเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546 : 2 - 4) กล่าวว่า ปัจจัย หรือเงื่อนไขที่เป็นสาเหตุ หรือตัวกระตุ้นให้เกิดปัญหาต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ประกอบด้วย ปัจจัยดังต่อไปนี้

ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน การมีทักษะการดำรงชีวิตที่ไม่เหมาะสม ขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง ไม่กล้าแสดงออก ขาดทักษะในการปฏิเสธเพื่อน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และความนับถือในตนเองในระดับต่ำ มีปัญหาด้านอารมณ์ และจิตใจ มีเจตคติที่ไม่เหมาะสม หรือโน้มเอียงที่จะชอบเสียด / ทดลองใช้ยา ใช้ความรุนแรง มักจะปฏิเสธคำนิยาม หรือหลักศาสนาที่สังคมส่วนใหญ่ยึดถือ มีพัฒนาการทางพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในวัยเด็ก เช่น การต่อต้านสังคม พุดปด ขโมย ก้าวร้าว รวมทั้งขาดสัมพันธภาพที่ดีกับครู โรงเรียน และผู้หวังดี

ปัจจัยด้านครอบครัว ความขัดแย้ง และความรุนแรงในครอบครัว ครอบครัวแปลกแยก ขาดความเป็นปึกแผ่น หรือการแยกตัว (ครอบครัว) จากสังคม การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม มีการคาดหวังในตัวเด็กเกินความเป็นจริง โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพ และวัยของเด็ก มองเด็กเป็นเฟอร์นิเจอร์ของพ่อแม่

ปัจจัยด้านโรงเรียน ขาดการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างจริงจัง และไม่สร้างสัมพันธภาพที่เหนียวแน่น ระหว่างครูกับผู้เรียน หย่อนประสิทธิภาพในการบริหารจัดการผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาพฤติกรรม ขาดการใช้กฎ ระเบียบวินัยที่เหมาะสม เลือกปฏิบัติ หรือ ไม่มีมาตรฐานการปฏิบัติที่แน่นอน

ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน การคบเพื่อนเกร อันทพาล เสเพล การคบเพื่อนที่มีเจตคติโน้มเอียงในทางก้าวร้าว ชอบเสียดภัย ชอบมั่วสุม เบี่ยงเบนทางเพศ ได้รับแรงกดดัน บีบบังคับ ข่มขู่ ไม่ได้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

ปัจจัยด้านชุมชน และสังคม การไร้ระเบียบแบบแผนในชุมชน ชุมชนอ่อนแอ ขาดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในชุมชน และเป็นสังคมต่างคนต่างอยู่ สมาชิกในสังคมขาดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตน ชุมชนมีเจตคติโน้มเอียงต่อการยอมรับคำนิยามในการเพิ่มสิ่งเสพติดมอมเมา การใช้ความรุนแรง การละเลยไม่ให้ความสำคัญต่อการเอาใจใส่ดูแลส่งเสริมเด็ก และเยาวชน ตลอดจนสังคมในบางครั้งมีท่าทีต่อเยาวชน โดยเฉพาะวัยรุ่นในลักษณะที่ปฏิเสธต่อต้าน ไม่ยอมรับในพฤติกรรมที่แสดงออก

ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ล้วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ มีผลกระทบต่อกัน และกัน เป็นสาเหตุ และปัจจัยที่จะนำไปสู่สภาวะวิกฤตได้ หากไม่มีระบบการป้องกัน ส่งเสริม หรือจัดเงื่อนไขที่จะส่งผลที่ไม่พึงปรารถนาต่อตัวผู้เรียน และสังคมโดยรวม การส่งเสริมการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นบุคคล

ที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ตัวผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับผิดชอบ ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าตามที่สังคมต้องการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผู้เรียนเองสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นอกจากนี้ สภาพปัญหาของผู้เรียนซึ่งเป็นเด็ก และเยาวชนในยุคปัจจุบัน ส่วนใหญ่มักพบปัญหาในด้าน ปัญหาทางเพศ เช่น การมีแฟนในวัยเรียน การมีเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสม การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น การทำแท้ง การใช้โทรศัพท์-อินเทอร์เน็ตนานๆ คือ เกร ก้าวร้าว การใช้สารเสพติด ไม่ตั้งใจเรียน หนีเรียน หนีออกจากบ้าน อ้วน ขาดความรับผิดชอบ ขโมย พุดปด ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ และวัยรุ่น อารมณ์หงุดหงิด ซึ้นๆ ลงๆ มีการเล่นพนัน (ศส.นพ.พนม เกตุมาน : 2550) ซึ่งปัญหาเหล่านี้สืบเนื่องมาจากสถาบันครอบครัว และสถาบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความเข้มแข็ง หรืออ่อนแอ สถาบันครอบครัว คือ พ่อแม่ สถาบัน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ โรงเรียน ศูนย์ฝึกอบรมเยาวชนต่างๆ ขาดความรัก ให้ความอบอุ่น เอาใจใส่ และเสียสละ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญต่อสุขภาพจิต และการมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (โกวิท ชลวิริยะกุล : 2542)

โรงเรียนเป็นสถาบัน หรือหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาท และความรับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของผู้เรียน อาทิ การพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคม เป็นต้น โรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรการ ฉะเชิงเทรา เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งผู้เรียนมีวัยอยู่ในช่วงอายุ 15 – 18 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่มีความเปราะบาง มีความอ่อนไหว เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ จึงมีความจำเป็นที่ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในระดับดังกล่าว ต้องมีความละเอียด รอบคอบ มีความพยายาม และนำจิตวิทยาวัยรุ่นเข้ามาเป็นองค์ประกอบ ในการพิจารณาดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน นักจิตวิทยาจัดวัยนี้ เรียกว่าเป็นวัยรุ่น ที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยของความสับสนวุ่นวาย มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา มักจะมีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ทำร้ายบุคคล โดยการชกต่อย ทะเลาะวิวาท ทำลายสิ่งของ โดยการขีดเขียนบนโต๊ะเรียน หรือฝาผนังไม่สนใจการเรียน (วรรณ ช่องดารากุล : 2539 , หน้า 8 – 13 อ้างถึงในกนกวรรณ วัฒนะชัย : 2544 , หน้า 2) พฤติกรรมเหล่านี้มักเกิดขึ้นใน และนอกสถานศึกษา ผู้ปกครอง และครูต้องให้ความร่วมมือกันในการทำความเข้าใจถึงสาเหตุ และหาหนทางป้องกัน แก้ไข พฤติกรรมเหล่านั้น ด้วยการสังเกต ให้ความรัก ให้ความใกล้ชิด และเฝ้าดูการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัวไปต่างๆ นานา ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน และพยายามหาทางออกโดยวิธีการอื่นๆ ที่ผู้ใหญ่มองเห็นว่าเป็นพฤติกรรมของเด็กที่ก้าวร้าวต่อต้านกฎเกณฑ์ทางสังคม ในทางกลับกัน หากผู้ปกครอง และครู ร่วมมือกัน และให้ความสนใจ ให้ความรัก ให้ความใกล้ชิด ดูแลเอาใจ

ใส่อย่างแท้จริงแล้ว ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ สังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถสร้าง พฤติกรรมด้านจริยธรรม 4 ลักษณะ คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม และด้านความเมตตา กรุณา ให้เกิดกับผู้เรียน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2538) โดยทางโรงเรียนได้ พบว่า การร่วมมือกัน ของทั้ง 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายผู้ปกครอง ฝ่ายโรงเรียน (ครู) และฝ่ายผู้เรียน ในลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) โดยอาศัยปัจจัยแห่งความรัก เป็นตัวประสาน ซึ่งจะ ก่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ยอมรับกัน และให้ความร่วมมือ ก็จะสามารถช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว รวมไปถึงการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับผู้เรียนได้

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาในฐานะที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และมีบทบาทในการ แก้ไขปัญหา รวมทั้งการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้กับผู้เรียน จึงต้องการสร้างองค์ความรู้ ร่วมกันกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในปัญหาที่เกิดขึ้น และร่วมกัน แก้ไข พัฒนาพฤติกรรมอันพึง ประสงค์ในลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) ที่อาศัยปัจจัยแห่งความรัก เป็นตัวประสาน เพื่อให้ สอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง “ความรักกับการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยี ศรีวิกรม์”

คำถามในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบประเด็นคำถามว่า ความรักกับการพัฒนาพฤติกรรม ของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวิกรม์ ในลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) มีกระบวนการ อย่างไร และส่งผลต่อการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) เพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ครู และผู้เรียน ในเรื่องของ ความรัก ที่จะสามารถแก้ไขปัญหา และการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ได้ โดยผู้ศึกษามี ความปรารถนาที่จะเปิดพื้นที่ความรู้ของกระบวนการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาพฤติกรรมอันพึง ประสงค์ โดยใช้ลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) อันมีแนวความคิด และการปฏิบัติที่แตกต่าง ไปจากแนวความคิดทั่วไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ความรู้ที่ได้จากการศึกษา เรื่อง “ความรักกับการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษา โรงเรียน เทคโนโลยีศรีวิกรม์” เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกันของผู้ศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องใน

ลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) อันได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และผู้เรียน ที่จะสามารถนำองค์ความรู้ใหม่ ไปใช้ในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนต่อไป

วิธีศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสร้างแบบจำลองแนวความคิดในลักษณะของไตรภาคี (Three-parts) ที่ใช้ปัจจัยความรัก เป็นตัวประสานให้เกิดความสัมพันธ์ อันประกอบด้วยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 ฝ่ายได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และผู้เรียน ในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ โดย ผู้ศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนทัศนะมุมมองซึ่งกัน และกัน

แนวทางการศึกษา

การศึกษา เรื่อง“ความรักกับการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรการ” มีกรณีศึกษาที่หลากหลาย โดยศึกษาเรื่องราวของปัญหาจากนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรการ ที่มีปัญหาในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ ปัญหาทางเพศ การมีแฟนในวัยเรียน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การตั้งครรถ์ในวัยเรียน การใช้สารเสพติด เพราะอยากรู้ อยากลอง หรือคิดว่าเป็นเพื่อแก้ปัญหา การใช้โทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ต ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เกิดประโยชน์ การไม่ตั้งใจเรียน คือ เกเร ก้าวร้าว ขโมย พุดปด หนีเรียน หนีออกจากบ้าน การขาดความรับผิดชอบ อารมณ์หงุดหงิด ซื่นๆ ลงๆ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างลูก กับพ่อแม่ โดยขั้นตอนวิธีการดำเนินการศึกษาต่างๆ จะดำเนินการไปพร้อมๆ กัน เริ่มต้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ตีความ และประมวลผล เพื่อสร้างเป็นบทสรุป เป็นองค์ความรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเข้าถึงปัญหา เป็นการทำความเข้าใจเรื่องราวที่เกี่ยวกับปัญหา ผู้ศึกษาจะดำเนินการศึกษาโดยการเข้าถึงปัญหาจากสองส่วน ส่วนแรก คือ ประสบการณ์จากการศึกษา เอกสาร และตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่วนที่สอง คือ เรื่องราวจากเรื่องเล่าของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยตรง

ขั้นตอนที่ 2 การใช้ประเด็นคำถามในการพูดคุยสนทนา เพื่อให้ได้เรื่องเล่าที่คมชัดต่อการตอบคำถามมากที่สุด ผู้ศึกษาได้ใช้ความสัมพันธ์ใกล้ชิด และการตั้งคำถามอย่างเป็นระบบ อย่างกว้างๆ ในลักษณะที่ให้ผู้เล่าถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิดจากประสบการณ์อย่างเต็มที่ แนวคำถามที่ได้จัดเตรียมไว้แล้ว ผู้ศึกษาได้พยายามใช้ประเด็นการตั้งคำถามที่ไม่ให้เกิดผลลบ กับผู้ให้ข้อมูล เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนทัศนะมุมมอง

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการสนทนา และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมเรื่องเล่าประสบการณ์ชีวิตในครั้งนี้ได้จากประสบการณ์ของนักศึกษาที่ประสบด้วยตนเองในทุกกรณีศึกษา ที่ผู้ศึกษาเกี่ยวข้อง และรู้จักเป็น

อย่างดีโดยผู้ศึกษาจะใช้แนวคิด การให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ และพยายามเข้าใจในความรู้สึกของเขา การพูดคุยมิได้มีวัตถุประสงค์เพียง เพื่อให้ได้เรื่องราวที่ต้องการเท่านั้นแต่เป็นการพบปะแลกเปลี่ยนทัศนคติต่างๆ ร่วมกันในเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 4 การตีความเรื่องราว และการเขียนตัวบท การตีความเรื่องราวจะดำเนินการไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวม เรื่องเล่าจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักศึกษาหลายๆ ครั้ง และรวมไปถึงการสังเกตแบบมีส่วนร่วม จนสามารถเก็บเรื่องราวที่ต้องการสร้างองค์ความรู้ ได้มากเพียงพอที่จะนำไปสู่การสร้างความเข้าใจ และครอบคลุมในการเขียนรายละเอียดเป็นตัวบทแบบจำลองแนวความคิดแบบไตรภาคี (Three-parts) เรื่องความรักกับการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวิกรมการ ผู้ศึกษา และนักศึกษามีความพอใจที่จะนำเรื่องราวประสบการณ์ต่างๆ มาสร้างเป็นองค์ความรู้ออกสู่สาธารณะ โดยผู้ศึกษาประมวล วิเคราะห์ และตีความเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตที่ได้จากการสนทนาในประเด็นต่างๆ ที่สอดคล้องกับปัญหาที่ทำการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

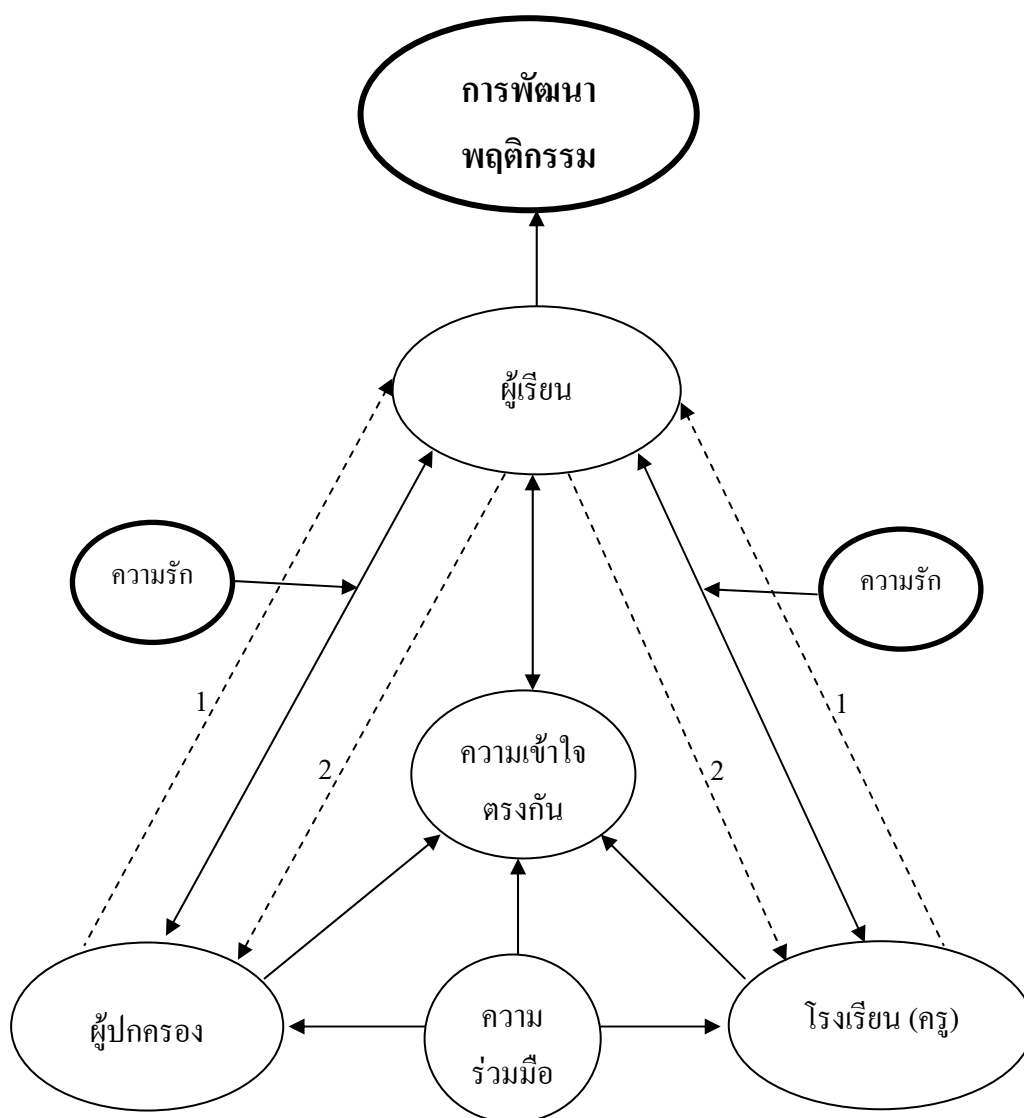
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยบทสนทนา สัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ร่วมกับนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวิกรมการ ที่มีประสบการณ์ชีวิตในเรื่องปัญหาต่างๆ และการมีพฤติกรรมในลักษณะอันไม่พึงประสงค์ ในด้านปัญหาทางเพศ ปัญหาการใช้สารเสพติด ปัญหาการใช้โทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ต ปัญหาการไม่ตั้งใจเรียน ปัญหาการขาดความรับผิดชอบ และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างลูก กับพ่อแม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำเรื่องเล่าจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักศึกษาหลายๆ ครั้ง จนสามารถเก็บเรื่องราวที่ต้องการสร้างองค์ความรู้ได้ มากเพียงพอที่จะไปพัฒนา

กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดการศึกษานี้ กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการพัฒนาพฤติกรรมเป็นนักศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรรการ โดยยึดตามแนวทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ อับราแฮม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ได้เสนอไว้ว่า ความรักและการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม (Love and Belonging Needs) เป็นลำดับขั้นความต้องการขั้นที่ 3 รวมถึงหลักจิตวิทยาแห่งความรักของ ไซย ฌ พล (Ph.D.) และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประมวลเป็นการแบบจำลองแนวความคิดแบบไตรภาคี (Three-parts) ที่ใช้ปัจจัยแห่งความรักเป็นตัวประสานให้เกิดความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย ในการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรรการ แสดงได้ดังภาพ

ภาพแบบจำลองแนวความคิดแบบไตรภาคี (Three-parts)

รายละเอียดของแบบจำลองแนวความคิดแบบไตรภาคี (Three-parts) ที่ใช้ปัจจัยแห่งความรักเป็น
ตัวประสาน กับการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวรรณ
มีรายละเอียดที่เป็นองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย ได้แก่
 - 1.1 ฝ่ายผู้ปกครอง (พ่อแม่)
 - 1.2 ฝ่ายโรงเรียน (ครู)
 - 1.3 ฝ่ายผู้เรียน (นักศึกษา)
2. ความสัมพันธ์ ระหว่าง 3 ฝ่าย ดังกล่าว แล้วในข้อ 1 มีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน
จำแนกออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่
 - 2.1 ความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปกครอง (พ่อแม่) กับผู้เรียน และความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียน (ครู) กับผู้เรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน โดยใช้ความรัก
เป็นตัวประสาน
 - 2.2 ความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปกครอง (พ่อแม่) กับโรงเรียน (ครู) เป็นการสร้าง
ความสัมพันธ์ในเรื่องของการสร้างความเข้าใจ และการให้ความร่วมมือ
3. การแสดงความรัก เพื่อสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน จำแนกออกได้เป็น 2 ส่วน
เช่นเดียวกัน
 - 3.1 การแสดงความรักของผู้ปกครอง (พ่อแม่) ที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้กับ
ผู้เรียน (ลูก) คือ การให้โอกาสต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนซึ่งอันเป็นที่รักได้ประสบความสำเร็จ ตามที่
ผู้เรียน และพ่อแม่ ต้องการ อาทิ โอกาสทางการศึกษา ฯลฯ รวมทั้งโอกาสทางการปรับปรุงตัว
เมื่อผิดพลาด
 - 3.2 การแสดงความรักของโรงเรียน (ครู) ที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้กับ
ผู้เรียน (นักศึกษา) คือ การให้โอกาสต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ที่เป็น
เป้าประสงค์ของโรงเรียน อาทิ โอกาสในการรับความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ฯลฯ รวมทั้งโอกาส
ทางการปรับปรุงตัว เมื่อผิดพลาด
4. ในการสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งกัน และกัน โดยใช้ความรัก ตามข้อ 3 นั้น โรงเรียน
(ครู) จะต้องหาวิธีการทำความเข้าใจ และให้ได้รับความร่วมมือ จากผู้ปกครอง เพื่อป้องกัน และ
แก้ไขปัญหา ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน
5. เมื่อผู้เรียนมีความสัมพันธ์อันดี กับผู้ปกครอง โรงเรียน (ครู) ย่อมจะตอบสนอง
ความสัมพันธ์ด้วยความรัก เช่นเดียวกัน ถ้าเป็นผู้ปกครอง ก็จะมีความรู้สึกลอยลางจะทดแทน ให้
ความเคารพ และเชื่อฟัง ไม่อยากทำให้เสียใจ ฯลฯ ในส่วนของโรงเรียน (ครู) ก็จะมีความรู้สึกล
ศรัทธา เคารพ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ

เมื่อทั้ง 3 ฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน ก็จะเป็นแรงผลักดันที่ก่อให้เกิดความร่วมมือของทั้ง 3 ฝ่าย อันจะส่งผลต่อผู้เรียนเอง ให้มีการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ต่อไป

บทสรุป

ในการใช้กลยุทธ์ การใช้ “ความรัก” ตามแนวความคิดแบบไตรภาคี (Three – parts) เป็นตัวประสานความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 3 ฝ่าย จะต้องได้รับการยอมรับ ด้วยเหตุผล และเห็นประโยชน์ที่จะบังเกิดขึ้นในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาในการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแต่ละฝ่ายจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

ฝ่ายโรงเรียน (ครู) จะต้องเป็นฝ่ายที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณ ต้องมีความรักที่เกิดจากการเสียสละเป็นที่ตั้ง มีความสุข ที่ได้เห็นความสุข และความสำเร็จของผู้เรียน

ฝ่ายผู้ปกครอง (พ่อแม่) จะต้องเป็นฝ่ายที่ให้ความรัก ด้วยการแสดงออกถึงความรับผิดชอบ เสียสละ เพื่อความสำเร็จของลูกในทุกๆ ด้าน โดยมีอาจจะปิดความรับผิดชอบได้

ฝ่ายผู้เรียน (นักศึกษา) จะต้องเป็นฝ่ายที่ให้ความรักกับผู้ปกครอง (พ่อแม่) โรงเรียน (ครู) ด้วยความเคารพ ความศรัทธา เชื่อฟัง ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ด้วยความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน

ผู้ศึกษา สรุปได้ว่า การใช้ “ความรัก” ในการประสานความสัมพันธ์ ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ 3 ฝ่าย ในรูปแบบของไตรภาคี (Three – parts) จะทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน ร่วมมือกันสู่ความสำเร็จร่วมกัน จะส่งผลให้ผู้เรียน มีการพัฒนาพฤติกรรม อันพึงประสงค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาพฤติกรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทุกด้านของผู้เรียน เพื่อปรับเปลี่ยน และพัฒนาให้สามารถดำรงตน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ความรัก คือ การให้ เป็นการให้ที่ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน ให้แล้วผู้ให้มีความสุข บางครั้งต้องเสียสละ แต่เมื่อเสียสละแล้ว ผู้เสียสละมีความสุข

ความสุข ที่ผู้ให้ และผู้เสียสละได้รับนั้น อาจจะเป็นความสุขที่ได้เห็นผู้อื่น มีความสุข ประสบความสำเร็จ หรือพ้นจากทุกข์

3. ความร่วมมือ หมายถึง การมีส่วนร่วมในการที่จะเข้าใจปัญหา และให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ระหว่างผู้ปกครอง และโรงเรียน (ครู)

4. ความเข้าใจตรงกัน หมายถึง การตระหนัก การยอมรับ และการเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง ครู และผู้เรียน ในการที่จะยอมรับ ให้ความร่วมมือในการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ใน ลักษณะของไตรภาคี (Three – parts)

5. ไตรภาคี (Three – parts) หมายถึง องค์ความรู้ใหม่ในการใช้ปัจจัยแห่งความรัก เป็นตัว ประสาน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียน อันประกอบด้วยผู้ปกครอง โรงเรียน (ครู) และผู้เรียน

6. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้เรียนที่บ้าน ใน ระหว่างศึกษาอยู่ที่โรงเรียน

7. ครู หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหาร โรงเรียนเทคโนโลยีศรีวิวรรการ ให้ปฏิบัติ หน้าที่ในการดูแล และพัฒนาผู้เรียน

8. ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีศรีวิวรรการ

บรรณานุกรม

กนกวรรณ วัฒนะชัย. (2544). ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจต่อคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาในโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อีเทค). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากร มนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

โกวิท ชลวิริยะกุล. (2542).

ไชย ณ พล, (Ph.D.) จิตวิทยาแห่งความรัก.

ดวงเดือน พันธมนาวินและคณะ. (2528: 4-14).

พนม เกตุมาน. (2550).

วรรณ ช่องดารากุล. (2539: 8-13).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546: 2-4). การบริหารจัดการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชวนพิมพ์.

Maslow, A.H. (1954). Motivation and personality. New York: Harper and Brothers.

